

TAVUK MU YUMURTADAN ÇIKTI, YUMURTA MI TAVUKTAN!

12 Eylül karanlığı tek adam rejimi eliyle sürüyor

Bundan kırk yıl önce, 12 Eylül askeri darbesi yapıldı. Yüzbinlerce insan hapse atıldı, yüzbinlerce kişi işkence gördü, onlarcası idam edildi, parlamento, siyasi partiler, dernekler, sendikalar kapatıldı, mal varlıklarına el kondu.

Bütün hak ve özgürlükler ortadan kaldırıldı. Ülke koyu bir karanlığa gömüldü.

12 Eylül askeri darbesinin kırkıncı yılında, devlet eliyle işlenmiş suçlarla hâlâ hesaplaşılmadı, insanlık suçlarının failleri, işkenceciler ceza görmedi.

Ülkede o güne kadar ortaya çıkmış en güçlü toplumsal muhalefeti, sendikalarda-kooperatiflerde-derneklerde örgütlenen, yönetime talip olan yurttaş hareketlerini bastırmak için yapılan askeri darbeden kırk yıl sonra ülkemiz hâlâ 12 Eylül'ün hak ve özgürlükleri kısıtlayan anayasasıyla yönetiliyor.

AKP'yi iktidara getiren seçim barajı bile 12 Eylül askeri darbesinin ürünü.

Bugün tek adam rejiminin yönetiminde, basın, ifade ve örgütlenme özgürlükleri üzerinde artan baskılarla mevcut anayasa bile çiğnenirken, 2017'de yapılan anayasa değişikliğiyle meclis işlevsizleştirildi, yürütme üzerinde yargının ve yasamanın denetimi yok edildi. Yargı Saray'a bağlandı. Ülkenin bütün kurumsal yapısı yozlaştırıldı.

Siyasi iktidar, darbe karşıtlığı yalanının ardına sığınıyor. **Oysa bugünkü siyasal manzaranın temel nedeni; 12 Eylül'ün, hak talepleri ve yurttaşlık reflekslerinin yok edilmesi için, toplumu siyasi İslamcılık ve ırkçılıkla koşullandırma seferberliğindeki başarısı.**

12 EYLÜL ASKERİ DARBESİ BİR SINIF HAREKETİYDİ

12 Eylül askeri darbesi; ABD-CIA güdümünde bir sermaye hareketiydi.

Yerli ve uluslararası sermayenin manifestosu sayılan 24 Ocak Kararları'nın hedeflerinden biri yerli sermayeyi uluslararası sermayeye entegre etmek, diğeri ise sermaye, emek ilişkisini bu yeni modele ayak bağı olmayacak biçimde yeniden düzenlemektir.

Bunun yolu; ekonomik ve sosyal hakların geri çekilmesinden, yani ücret, maaş ve sosyal haklarda gerilemeden, sendikaların ve toplumsal örgütlerin yok edilmesinden geçiyordu. 24 Ocak kararları, toplumsal muhalefetin yok edildiği 12 Eylül sonrası koşullarda hayata geçirildi.

12 EYLÜL'ÜN SONUÇLARI: BASKI, RANT, YAĞMA VE SAVAŞ

Askeri darbeden sonra bütün toplumsal-sendikal örgütlenmeler dağıtıldı.

Rant ve gelir kapısına dönüşen savaş, rekor düzeydeki askeri harcamalarla toplumun sırtına yüklendi; insanlar, ormanlar, ağaçlar, meralarla bütün Kürt bölgeleri yok edilmeye çalışılırken, Batı'da her demokratik talep, bölücülük parantezine alınarak şiddetle bastırıldı.

12 Eylül, yalnız Fırat'ın doğusunda eşi görülmedik zulümlerle, katliamlarla, faili meçhullerle yaşanmadı; tüm ülkede doğal ve tarihi zenginliklerin, kentlerin, akarsuların, ormanların, deniz kıyılarının, su kaynaklarının sermayenin yağmasına açılması, 12 Eylül sonrasının depolitizasyon ve baskı koşullarında mümkün olabildi.

12 EYLÜL TEK ADAM REJİMİ ELİYLE SÜRÜYOR

12 Eylül askeri darbesi, Siyasi İslamın iktidarına giden yolu açtı. Siyasi İslamı yukardan aşağı devlet politikalarıyla hakim kılmaya çalışan tek adam rejimi, engel olarak gördüğü cumhuriyetin ilerici değerlerine de saldırıyor.

İktidarını 12 Eylül sonrası koşullara borçlu olan tek adam rejimi, izlediği bütün politikalarla 12 Eylül karanlığını sürdürüyor.

Tek adam rejimi, 12 Eylül ve askeri darbelerle hesaplaşılmasını istemiyor, tam tersine toplumun iradesini hiçe sayan darbecilerle aynı zihniyet dünyasını paylaşıyor. 2010 da yapılan anayasa değişikliği ise, 12 Eylül anayasasıyla hesaplaşmak yerine onun hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı karakterini pekiştirmeyi amaçlıyordu.

İktidar; örgütlenme, basın ve ifade özgürlüğünü kısıtlayarak, toplumsal itirazı bastırmaya, görünmez kılmaya, toplumun kendi iradesini oluşturmasına ve ortaya koymasına engel olmaya çalışıyor.

Darbe karşıtlığı kisvesi altında, milletvekilliklerinin düşürülmesi ve halkın seçtiği belediyelere atanan kayyımlarla halk iradesini pervasızca çiğniyor.

12 EYLÜL'LE HESAPLAŞMANIN YOLU HALKÇI BİR SEÇENEK YARATABİLMEK

12 Eylül bir sermaye hareketiydi. Bugün de tek adam rejimi, küresel sermayenin olduğu kadar yerli ve yandaş sermayenin çıkarları için ülkemizin bütün kaynaklarına el koyuyor.

12 Eylül karanlığıyla hesaplaşabilmenin yolu, hak ve özgürlük taleplerini toplumsallaştırabilmekten, tek adam rejimine karşı halkın yoksulluk, işsizlik gibi yakıcı sorunlarını öne çıkaran, 12 Eylül'le ülkemizde hayata geçen ve tek adam rejimiyle sürdürülen neoliberal politikalara temelden karşı çıkan, halkın tabandan katılımına dayalı bir demokratik seçenek yaratabilmekten geçiyor.

Emek haklarının, gelir ve vergi adaletsizliğinin, işsizlikle ve yoksullukla boğuşan toplumsal kesimlerin yakıcı ihtiyaçlarının yok sayıldığı, iktisadi adalet anlayışından yoksun bir demokratikleşme çabasının toplumsallaşabilme, toplumu aktif yurttaşlar olarak demokrasi mücadelesine katabilme şansı olmayacak.